

І з собакою, і без глистів

Хоча Карлсон щиро вірив, що він кращий від собаки, собаку на день народження Малюк хотів понад усе на світі. Втім, чи зустрічали ви колись хлопчика або дівчинку, які б у 8 років не мріяли про живого пухнастого друга?

НЕПРОШЕНІ ПОЖИЛЬЦІ

Чимало батьків, які погоджуються завести домашнього улюбленця заради дитини, навіть не здогадуються, яка небезпека чекає на усіх членів їхньої сім'ї. Токсокароз — гельмінтне захворювання зооозного походження, зумовлене не притаманними людині глистами-нематодами токсокарами, які паразитують у кишечнику собак. Джерело інвазії — собаки, що виділяють яйця токсокар з фекаліями, а також забруднені яйцями шерсть тварин, продукти харчування і вода, немиті руки.

До прикладу, у США 20% дорослих собак і 95% цуценят заражені цими гельмінтами, а яйця токсокар виявляють у 10–30% проб ґрунту парків і міжбудинкових дворів. Американський центр боротьби з хворобами щороку реєструє 700–1000 нових випадків токсокарозу. **За даними ветеринарної служби України, рівень інфікування токсокарами цуценят становить 87,4%, дорослих собак — 21,9%,** що свідчить про наявність потенційної загрози розповсюдження недуги, хоча точних даних щодо поширення токсокарозу серед дитячого населення в Україні на сьогодні не існує.

Відомо два види токсокар: одні уражують собак, інші — котів. Проте людина може заразитися гельмінтами лише від собак. Діаметр личинки токсокари становить 0,02 мм. Через те, що вони є не характерними для людини паразитами, збудники в організмі не досягають статевої зрілості. Іншими словами, інфікована токсокарозом людина не становить небезпеки для оточуючих.

Заразитися токсокарозом можна впродовж всього року, однак найбільша кількість інфікувань припадає на літо й осінь, коли кількість яєць у ґрунті і контакт з ним максимальні, а температура і волога ґрунту сприяють розвитку паразитів.

У зоні ризику — діти віком від 3 до 5 років, які інтенсивно контактують з піском і землею, ветеринари і працівники притулків для тварин, продавці овочів і фруктів, власники городів і дач.

НЕБЕЗПЕЧНИЙ ТРАФІК

Інфікування людини відбувається при потрапленні інвазійних яєць токсокар у кишечник. У проксимальному відділі тонкого кишечника з яєць виходять личинки, які через слизову оболонку проникають у кровотік, потім заносяться у печінку і праву полови-

ну серця. Потрапивши у легеневу артерію, личинки продовжують мігрувати і переходять із капілярів у легеневу вену, досягають лівої половини серця, а потім розносяться кров'ю у різні органи і тканини. Діставшись місця, де діаметр судини їх не пропустить, личинки токсокар залишають кров'яне русло і осідають в печінці, легенях, серці, нирках, підшлунковій залозі, головному мозку, очак. Там вони здатні зберігати свою життєздатність роками.

Виявити мігруючі личинки токсокари дуже важко, також вкрай рідко вдається їх ідентифікувати у гістологічних зрізах. Тому у діагностиці токсокарозу головними методами визнано імунологічні, оскільки антитіла до токсокари визначаються навіть тоді, коли вона перебуває у стадії личинки.

БІЛЬШЕ ЛИЧИНОК — ВАЖЧІ УРАЖЕННЯ

Періодичне поновлення міграції личинки токсокар зумовлює важкий, тривалий і рецидивний перебіг захворювання. Прояви токсокарозу залежать від інтенсивності інфікування паразитами, ураження личинками тих чи інших органів, а також імунної відповіді організму. Іноді можливий безсимптомний перебіг токсокарозу, що з часом проявляється важкими ураженнями різних органів.

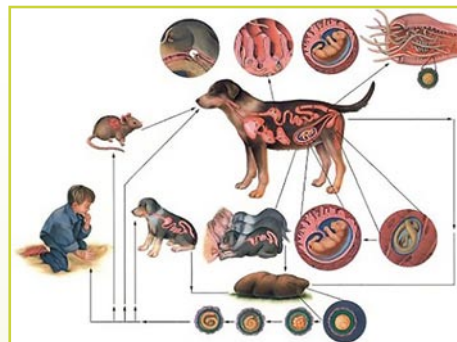
Залежно від переважаючих ознак виділяють шкірну, вісцеральну, неврологічну, очну форми токсокарозу.

Шкірна форма характеризується алергічними реакціями (почервоніння, свербіж, кропив'янка, набряк), особливо за ходом міграції личинок.

Вісцеральний токсокароз провокує зараження великою кількістю личинок і від нього в основному потерпають діти. Ця форма недуги проявляється через рецидивну лихоманку; легеневий синдром (сухий кашель, нічні напади кашлю, астматичний компонент, задуха); збільшення розмірів печінки; абдомінальний синдром (вздуття живота, нудота, блювання, діарея); лімфаденопатію. Відомі випадки розвитку важких пневмоній внаслідок цієї форми недуги, що закінчувалися летально.

При неврологічній формі токсокарозу вражається центральна нервова система, про що свідчать неврологічні та поведінкові зміни, зокрема, гіперактивність, утруднення при читанні, порушення концентрації уваги.

Очний токсокароз пов'язують із зараженням людини мінімальною кількістю личинок.

Клінічно ця форма хвороби проявляється через косоокість, зниження гостроти зору, абсцес у склоподібному тілі, неврит зорового нерва, кератит. Здебільшого токсокарозом уражується лише одне око. Водночас ураження зорового нерва може призвести до односторонньої сліпоти.

ТІЛЬКИ ПРОФІЛАКТИКА: АЛЬДАЗОЛ

Існує лише один дієвий і надійний спосіб вберегтися від зараження токсокарозами або вилікуватися при вже наявній інвазії. Альдазол — лікарський засіб, який діє прицільно проти токсокарозу.

Альдазол — антигельмінтний препарат, що містить активний компонент альбендазол. Він ефективний при захворюваннях, зумовлених тканинними або кишковими паразитами у формі дорослих гельмінтів, личинок і яєць.

При токсокарозі Альдазол призначають 2 рази на добу (вранці і ввечері) у добовій дозі 10 мг/кг протягом 10–20 днів.

Альдазол — і друзі наші менші завжди залишатимуться друзями!

